

[Formanden.]

af 28. Juni 1937 om Tilvirkning og Forhandling af Margarine m. m. opretholdes under de nuværende Rationerings- og Forsyningsforhold?

Lars P. Jensen: I den i Spørgsmaalet omtalte Lov bestemmes der i § 4, Stk. 3, at Handel med Margarine er forbudt fra ambulante Udsalg, det vil paa godt Dansk sige, at Handel med Margarine fra Mælkevogne ikke maa finde Sted, men at de kun maa handle med Smør. Disse Bestemmelser i Loven finder jeg urimelige under de nuværende Forsynings- og Rationeringsforhold. Problemet har i Realiteten to Sider. For det første fratager man ved den Overgang, der har fundet Sted fra Smør- til Margarine-mærker, saaledes at vi har tre Margarine-mærker tilbage, Forhandlerne en stor Del af deres Indtægt, idet de ikke maa forhandle Margarine, som Forbruget nu i væsentlig Grad er lagt over paa. Den anden Side af Problemet er, at Bestemmelserne et til stor Gene for Forbrugerne, der før har kunnet forsyne sig med Smør fra Mælkevognene, og mange af Forbrugerne bor langt fra det nærmeste Udsalg, hvorfra Margarine maa forhandles, og er tvunget til at gaa en lang Vej for at faa Margarine. Det vilde gøre det lettere, hvis Margarine kunde købes ved Mælkevognene, som daglig kommer forbi eller kommer til Forbrugernes Dør. Jeg tror, at det vilde være en Retfærdighedshandling over for Forbrugerne, hvis Landbrugsministeren kunde give et positivt Svar.

Endvidere siger Loven, at Mejeriudsalg i en Ejendom, hvori der findes Mejeri, ikke maa forhandle Margarine. Ogsaa dette synes jeg er urimeligt under de nuværende Forhold. Margarine og Smør sælges nærmest i Standardpakninger, saa den Sammenblanding, man frygtede, da Loven blev vedtaget, eksisterer ikke mere. Ogsaa her fratager man Forhandleren, Indehaveren af Udsalget, en stor Del af hans Forretning og hans Fortjeneste.

Jeg vil gerne spørge den højtærede Landbrugsminister, om han ikke mener, at dette Forhold kan ændres, saaledes at ambulante Udsalg og Udsalg i Ejendomme, hvori der findes Mejeri, kan faa Tilladelse til at sælge Margarine under de nuværende Forsynings- og Rationeringsforhold.

Landbrugsministeren (Bording): Spørgsmaalet angaaende de Bestemmelser, der findes i Margarineovens § 4, Stk. 3, om, at Handel med Margarine fra ambulante

Udsalg er forbudt, skal jeg besvare saaledes: Jeg er klar over, at den omhandlede Bestemmelse ikke hører til de mest betydningsfulde for Gennemførelse af Margarine-lovens Hovedformaal, som er at forhindre Forveksling mellem Margarine og Smør til Skade for Smørrets Renommé, specielt det udmærkede danske Smørs Renommé i Udlandet. Jeg indrømmer, at det kan diskuteres, om det er rimeligt at forbyde Handel med Margarine fra Vogne, naar det er tilladt i samme Butik at handle med Smør og Margarine. Jeg kan ogsaa oplyse, at Landbrugsministeriet allerede før Krigen har udtalt, at Udbringning fra Vogne af Margarine i Henhold til afgiven Bestilling ikke kunde anses for omfattet af Lovens Forbud, og det er naturligvis ikke Landbrugsministeriets Hensigt under de nuværende Forhold at underkaste Regelen nogen strengere Fortolkning end hidtil, tværtimod.

Det sidste Spørgsmaal vil jeg mene er mere betænkeligt af Hensyn til det, der er Lovens Hovedformaal: at sikre, at der ikke sker Forveksling mellem Smør og Margarine.

Lars P. Jensen: Jeg takker den højtærede Landbrugsminister for Svaret. Navnlig Ordet „tværtimod“ siger mig, at der sikkert nok skal findes en Løsning paa dette Problem.

Hermed sluttede Spørgsmaalet.

Formanden: Det sidste Spørgsmaal er stillet af det ærede Medlem Hr. M. Larsen til Landbrugsministeren. Det lyder:

Kan det forventes, at Landbrugsministeren ved de forestaaende Forhandlinger om en Brændselsordning for 1948 vil gaa ind for, at der sker en Nedsættelse af de urimeligt høje Priser paa Formbrændsel?

M. Larsen: Naar jeg har rejst dette Spørgsmaal, er Aarsagen, at den nuværende Ordning maa anses for meget uheldig. Saa vel Tørv som Formbrændsel har under Krigen spillet en meget betydelig Rolle for Befolkningens Forsyning med Brændsel, og det vil vel ogsaa nok være saadan i de første Aaringer, og derfor gælder det om at faa den rigtige Pris frem.

Efter den nuværende Ordning koster første Klasses Tørv i Mosen 41 Kr. 15 Øre pr. t, og det er der intet at sige til. I vaade Somre har der sikkert endda været en Del Tørveproducenter, der har arbejdet med